

Budapest, 1912. július 14. – Budapest, 1950. január 6.

A Pázmány Péter Tudományegyetemen állam- és jogtudományi doktori oklevelet szerzett; tisztviselőként dolgozott. 1937-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, a párt jogi csoportjában tevékenykedett. Részt vett a Magyar Történelmi Emlékbizottság demonstrációiban, kapcsolatba került az illegális kommunista párttal. 1943-tól katona volt, 1944-ben szakaszával együtt hazatért. Belépett a Magyar Kommunista Pártba. A párt Közigazgatási Osztályának helyettes vezetője volt, majd 1948. május és 1949. február 17. között osztályvezető, ezzel párhuzamosan az MKP KV Katonai és Karhatalmi Osztály egyik vezetője valamint a Honvédelmi Minisztérium Katonapolitikai Osztály ezredesi rendfokozatú irányítója. Részt vett a koalíciós időszak koncepciók pereinek előkészítésében. 1949 nyarán letartóztatták, a Rajk-ügy egyik mellékperében 1949. novemberben 15 év fegyházbüntetésre ítélték. Perújrafelvétel után 1949. decemberben első, 1950. januárban másodfokon is halálra ítélték és kivégezték. 1954-ben (más forrás szerint 1956-ban) rehabilitálták.